

теоретично можливі значення прибутковості інвестиційної програми, а кожен власник проставляє відповідні прийнятні для нього частки вирахування з належної йому частини прибутку підприємства на реалізацію заходів.

3. Розрахунок прибутковості кожного заходу (як відношення сподіваного прибутку від його реалізації до необхідних для цього інвестиційних витрат) та ранжування цих заходів у порядку спадання рівня прибутковості інвестицій у їх реалізацію. У такому порядку дані заходи будуть включатися в інвестиційну програму підприємства у процесі її формування.

4. Розрахунок сукупної прибутковості заходів, які передбачено включити в програму ІЗ підприємства, та на його підставі обчислення загальної величини прибутку, яку власники підприємства погодяться вкласти у реалізацію даної програми. Якщо на певному етапі цієї величини виявиться недостатньо для реалізації програми, розглядається можливість часткового фінансування її за рахунок банківського кредиту. При цьому повинна забезпечуватися наперед задана раціональна структура капіталу підприємства, зокрема певна частка позикових коштів у цій структурі, а рівень його сукупної прибутковості не повинен зменшуватися. Внаслідок часткового залучення кредитних ресурсів сукупна прибутковість інвестиційної програми може підвищитися, тому наступні заходи також слід перевіряти на можливість фінансування їх за рахунок власного прибутку підприємства.

5. Визначення переліку ІЗ підприємства, які потрапляють в інвестиційну програму, обсягів власних та позикових коштів, потрібних для фінансування цієї програми.

6. Перерахунок частки власників підприємства у його статутному капіталі з урахуванням частки прибутку поточного періоду, яку вони погоджуються інвестувати у програму ІЗ.

Використання запропонованого механізму розподілу чистого прибутку підприємств у практиці їх фінансово-господарської діяльності дозволить зробити їх дивідендну політику більш гнучкою, адаптованою до існуючих потреб в інвестиціях у розвиток цих підприємств.

Г.Р. Коpecь, А.А. Сергатюк

Національний університет "Львівська політехніка"

КОМПЛЕКСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕФЕКТИВНОГО ЕНЕРГОСПОЖИВАННЯ МУНІЦИПАЛЬНИМИ ІННОВАЦІЙНИМИ СТРУКТУРАМИ

О Коpecь Г.Р., Сергатюк А.А., 2011

Ефективне використання енергетичних ресурсів на муніципальному рівні здійснюється за допомогою комплексного забезпечення функціонування сучасних інноваційних підрозділів у рамках відповідних структур органів місцевого самоврядування. Одним із таких підрозділів є відділ енергоменеджменту Департаменту економічної політики Львівської міської ради.

При виборі пріоритетів державного управління, зокрема управління енерговикористанням, недостатньо враховуються потреби розвитку глобального світового управління [1]. Ситуація в інноваційній сфері в Україні на сучасному етапі наближається до критичної межі. Не відбувається оновлення основних фондів, триває скорочення випуску інноваційної продукції, впровадження технологій та інформаційних інновацій [2, с. 155].

Неефективне використання енергоресурсів спостерігається також при обслуговуванні споживачів послуг та мешканців у муніципальному секторі. Для зростання ефективності енергоспоживання відділ енергоменеджменту Львівської міської ради слід використовувати удосконалену комп'ютерну програму Енергоплан для ефективного обліку та аналізу енергоспоживання муніципальними об'єктами. Комп'ютерна програма Енергоплан була розроблена з метою налагодження

оперативного обліку спожитих енергоресурсів, контролю за якістю умов комфорту, рівнем енерговитрат, а також для проведення комплексного аналізу ефективності використання енергоресурсів у процесі експлуатації будівель промислових підприємств та інших об'єктів.

Енергоплан дає змогу провести електронну інвентаризацію основних експлуатаційних та енергетичних характеристик будівель, організувати облік енергоресурсів, послуговуючись наступними джерелами інформації: юридичні та нормативно-розпорядчі документи; технічна документація на споруди, енергосистеми та прилади; рахунки за комунальні послуги, виставлені постачальниками; показники приладів обліку енергоресурсів, термометрів, встановлених на об'єкті.

Гнучкі функції імпорту та експорту даних дають можливість ефективно організувати обмін даними між різними суб'єктами, які працюють з програмою Енергоплан, а також розподілити завдання зі збору даних між багатьма виконавцями. Програма Енергоплан була випробувана і продемонструвала стійкий характер роботи під час мінімальної конфігурації комп'ютерного обладнання: процесор Pentium III; оперативна пам'ять – 256 МВ; мінімальний вільний простір диску для встановлення програми - 40 МВ (об'єм вільного простору на жорсткому диску залежить від кількості будівель, залучених до обліку та від частоти збору даних); роздільна здатність монітору 1024X768; операційна система - Windows 2000 і вище.

Оптимальне впровадження програмного забезпечення Енергоплан повинно ґрунтуватися на маркетингових підходах щодо вибору об'єктів, вибору доцільних об'єктів з точки зору максимізації ефекту зниження енергоспоживання та ефективності інвестицій. Достатній рівень накопичення інформації та її аналізування зумовить прийняття обґрунтованих управлінських рішень у сфері енергоспоживання.

1. *Глобальне управління 2025: вирішальний момент.* /Переклад з англ. Г. Лелів. – Львів, Літопис, 2011. – 120 с. 2. *Україна і світове господарство: взаємодія на межі тисячоліть* /А.С. Філіпенко, В.С. Буднін, А.С. Гальчинський та ін. – К.:Либідь, 2002. – 470 с.

В.І. Костевко

Національний університет “Львівська політехніка”

МОДЕРНІЗАЦІЯ МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНОЇ БАЗИ МАШИНОБУДІВНОГО ПІДПРИЄМСТВА В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОЇ МОДЕЛІ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

© Костевко В.І., 2011

Серед визначених стратегічних напрямків державної соціально-економічної політики України є забезпечення зростання конкурентоспроможності промислової продукції на основі *технологічної модернізації* виробництва шляхом здійснення ефективної й швидкої реструктуризації підприємств промисловості.

Економічне зростання в сучасних умовах господарювання характеризується провідною роллю науково-технічного прогресу і інтелектуалізацією основних факторів виробництва. На частку нових знань, що втілюються в технологіях, оснащенні, кваліфікації персоналу, організації виробництва в розвинутих країнах припадає близько 70-85% приросту ВВП.

В останні десятиріччя до 90% приросту обсягу випуску продукції в промислово розвинених країнах забезпечувалося за рахунок створення нових і модернізації наявних технологій, що діють на основі інновацій, зростання рівня кваліфікації кадрів, підвищення якості управління. Це і є одним з визначальних і найважливіших напрямків розвитку машинобудівного підприємства, пов'язаного з розширенням застосуванням прогресивних технологічних процесів, що дозволить зменшити витрати матеріалів та паливно-енергетичних ресурсів під час виробництва продукції, а також